

לבנות את ארץ הקודש

מר רון נחמן

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה ולדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

התביישתי כל כך, והחוויתי כסיד, אך הרבי לא עשה
מכך עניין, והמשיך כרגיל כאילו דבר לא קרה; הוא החל
להתייחס ולענות לפי הסדר לנושאים השונים שהעליתי
באותו מכתב, בזמן שאני עמדתי לי שם כמו ילד קטן
שעומד בפני גאון.

אחר כך שאל אותי הרבי מה נשמע באריאל, ואמרתי
לו שיש לחץ כבד מצד הממשל האמריקני הנוכחי לוותר
על השליטה בשטחים לטובת הערבים. על כך הגיב הרבי
ואמר, "עליך לעמוד בתוקף. לא לוותר על שום שעל.
עליך לשמור על ארץ ישראל לטובת עם ישראל כולו.
זהו תפקידך. עליך להיות חזק, ולהוסיף ולבנות עוד".

ניצלתי את ההזדמנות הזו כדי להעניק לרבי צילום
אוירי של העיר אריאל, והצבעתי לו על המקום שבו
היינו רוצים לבנות. הוא אמר, "עליכם לזכור שאריאל
הוא אחד משמותיו של בית המקדש, ועם שם שכזה
מוטלת עליך אחריות מיוחדת".

במהלך אותה פגישה גם הבאתי לרבי דרישת שלום
משלושת אלפי ילדי אריאל, אך במקום להודות לי על
כך, הרבי אמר, "אינני שבע רצון".

הופתעתי, וכל מה שהייתי מסוגל לומר באותו רגע
היה, "מה כוונתך?"

הרבי הסביר, "זה צריך היה להיות ששת אלפים
ילדים". ואז הרבי שב ואמר, "אתה צריך להוסיף ולבנות
עוד".

עד לאותו שלב בשיחה שוחחנו בעברית, אך לפתע
שאל אותי הרבי, "האם אתה מדבר יידיש?" אחרי שעניתי
שאני מבין מעט יידיש, הוא אמר לי שהפעילות שלנו
צריכה להיות "אריינגעכאפט".

לא הבנתי למה הרבי מתכוון, והרב גרונור התנדב
להסביר ש"אריינגעכאפט" פירושו "לחטוף את הכל".

«

בשנת תשמ"ז (1987), כשלוש שנים אחרי שנבחרתי
לראש העיר של העיר אריאל, ביקרתי בניו יורק, ואז
גם זכיתי לבקר לראשונה אצל הרבי.

אני זוכר בבירור שהיה זה ביום ראשון, כאשר הרבי
נהג לחלק דולרים לצדקה, ואלפי אנשים עמדו בתור.
אף על פי כן, כאשר הגעתי אל הרבי, הוא עצר ושוחח
עמי במשך מספר דקות. הוא גילה יחס ידידותי ביותר,
וכאשר הוא חיך, פניו קרנו ועיניו הכחולות נצצו.

כעשרה חודשים קודם לכן שלחתי לו מכתב שבו
העליתי כמה נושאים בקשר לארץ ישראל שהדאיגו
אותי. כאשר עמדתי בפני הרבי, שכחתי לגמרי מאותו
מכתב. מזכירו של הרבי, הרב לייבל גרונור, הציג אותי
בתור ראש העיר של אריאל, בירת השומרון, והרבי מיד
אמר לי, "כן, קראתי את מה שכתבת".

אני כבר שכחתי את תוכנו של אותו מכתב שאני עצמי
כתבתי, אך הוא זכר אותו - מכתב מלפני עשרה חודשים
- אחד מתוך אלפי מכתבים שקיבל מאז!

בנפרד, מאחר שלכל אחת מהן יש את מסורת אבותיה הייחודית".

המשכתי להתעקש על הקמת בניין שיסמל אחווה יהודית, אך לא עלה בידי להצליח להשלים מיזם זה, אף שהצלחתי ברבים אחרים, הודות לברכותיו של הרבי.

אריאל החלה בשנת תשל"ח (1978), כיישוב של ארבעים משפחות שעלו להתיישב על גבעה חשופה. כיום, בשנת תש"ס (2000), כעבור עשרים שנה בלבד, יש לנו ביישוב ארבעת אלפים משפחות, מכללה שבה לומדים יותר מששת אלפים סטודנטים, ופארק תעשייתי שבו מעל מאה מפעלים, המייצאים סחורה בהיקף של חצי מיליארד דולר בשנה.

נדמה שלי שמילאתי את הוראתו של הרבי לבנות באופן של "אריינגעכאפט" - לחטוף כל הזדמנות.

אמרתי פעם לרבי, "אני לא אדם דתי", אך הוא חלק עלי ואמר, "אתה כן דתי, משום שאתה עוסק בבניין ארץ ישראל וביישובה".

להבנתי, הרבי האמין כי ככל שיוסיפו יהודים להתיישב בארץ, יתרום הדבר להגברת הכוח והעוצמה שלנו כעם, ויבטיח שהארץ תמשיך ותישאר בידי עם ישראל לעד.

מר רון נחמן (תש"ב-תשס"ג [1942-2013]) כיהן כראש העיר של אריאל במשך עשרים ושמונה שנה - משנת תשמ"ה (1985), ועד לפטירתו. הוא רואיין בחודש טבת תשס"א (2001).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

« תנש"א (1991) — בשיחה לציון יובל שנה מאז הגעת הרבי והרבנית לארצות הברית, כ"ח סיון תש"א-תנש"א, התייחס הרבי לנושא הפצת מעיינות החסידות "בחצי כדור התחתון" שבו לא היה מתן תורה. מיד לאחר השיחה חילק הרבי קונטרס מיוחד שבו מאמרי חסידות מענייני דיומא, וכן רשימה המכילה תיאור מפורט של יציאתו עם רעייתו הרבנית מעמק הבכא האירופאי, שהיה נתון תחת עול הכיבוש הנאצי, ועד להגעתם בחסדי ה' אל חוף מבטחים בניו יורק. כ"ח בסיון

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.
לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

עדיין לא קלטתי. "לחטוף את מה?" שאלתי.
"לחטוף כל הזדמנות", אמר הרבי, "לבנות כמה שיותר, ככל שתוכל".

"אבל מי יקנה את הדירות?" שאלתי.

"אל תדאג בקשר לכך", השיב הרבי, "פשוט תבנה".
וכך עשיתי.

כאשר התמודדתי שוב לקראת הבחירות שנערכו בשנת תש"נ (1990), כדי להיבחר לקדנציה נוספת, באתי לפגוש את הרבי ולבקש את ברכתו, שאותה הוא אכן העניק לי. ביקשתי אז גם את עצתו בנוגע לדרך הטובה ביותר לקלוט באריאל את העולים מרוסיה, שהחלו אז בדיוק להגיע לישראל בהמוניהם מברית המועצות. ניסיתי אז לגייס חמישה מיליון דולר לטובת מטרה זו, תוך הדגשת מצוקתם של "הרוסים המסכנים הללו". אך הרבי אמר לי, "תהיה זהיר לגבי האופן שבו אתה עושה זאת. אל תאמר שזה רק לטובת עזרה ל'רוסים המסכנים הללו', אלא הצג זאת בתור משהו שעשוי להביא תועלת גם לעשירים. כך זה לא ייתפס כעלבון כלפי הממשל הסובייטי, שעלול להחליט לעצור את העלייה".

כמו כן, הרבי גם המליץ שלא אתראיין בכלי התקשורת בנושא זה. באותו ביקור, עמדתי לקבל פרס מטעם ארגון בשם 'אמריקנים למען ישראל בטוחה' (Americans for a Safe Israel), וקיוויתי לנצל את האירוע ואת ההתכנסות הזו כדי להשיק מבצע גיוס תרומות. התקשורת האמריקנית חיכתה לקיים ריאיון עם ראש העיר של "היישוב היהודי הגדול ביותר בגדה המערבית", והשמאלנים הגיעו לשם כדי להפגין נגד הכוונה ליישב יהודים עולים מרוסיה בשטחי יהודה ושומרון. אך הרבי אמר, "אל תעשה יותר מדי רעש". לכן, אף שעניתי על שאלות העיתונאים, גם שמעתי בעצת הרבי, ונמנעתי מלומר דבר שעלול היה לעורר את כעסו של הממשל הסובייטי.

ביקשתי מהרבי ברכה לבנות באריאל בית כנסת גדול - מרכז תורני - מקום שבו יוכלו יהודים ממוצא תימני, ספרדי ואשכנזי לעבוד את ה' תחת קורת גג אחת. הוא העניק לי את ברכתו, אך אמר, "שמור על כל קבוצה

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015